

MIŘETICKÝ OBĚŽNÍK

3/2020

prosinec

SLOVO STAROSTY

*Zastavit čas v tuto vánoční chvíli,
poslouchat, jak andělé mávají křídly.
A vidět štěstí všude kolem sebe
a cítit, jak sněhová vločka zebe.
Kéž nejen o Vánocích, ale po celé další roky,
nacházíme cestu k sobě milovými kroky.*

Vážení spoluobčané,

plamínek svíčky na adventním věnci nám oznámil čas příprav na jednu z nejkrásnějších svátků v roce – Vánoce. V dnešní uspěchané době a čase, kdy žijeme stále rychleji, je potřebné zastavit se. Vánoce to je čas, kdy jsme si bližší jako nikdy a snažíme se zapomenout na běžné problémy.

Vůně vánočního stolu a vánočního stromku jsou pro nás už od dětských let nezapomenutelné, asi proto se na Vánoce tak hodně těšíme. Ta nezapomenutelná atmosféra, která k Vánocům patří, se nedá nahradit ničím jiným. Letos je toto kouzelné a krásné období poznamenáno

pandemickou situací a aktuálními opatřeními proti šíření koronaviru. Je obrovsky těžké být trpěliví, ohleduplní a udržet si optimismus i přes překážky a omezení, které letos musíme snášet. Koronavirus nás ochudil o mnohé. Nemohli jsme se setkávat s přáteli a kamarády, ani si dopřát dost rozptýlení, kultury, sportu...

Chtěl bych vám všem poděkovat za disciplínu a ohleduplnost, s jakou jste přistupovali k dodržování všech nařízení.

Pozastavme se a v duchu poděkujme všem za lásku, porozumění a práci, která je vykonávána pro nás všechny.

Všem nám přeji klidné a pokojné vánoční svátky. Věřím, že příští rok nám ukáže přívětivější tvář a že se budeme moci volněji a svobodněji nadechnout.

Přeji nám všem hodně pevného zdraví, štěstí a spokojenost.

Jaroslav Chour, starosta obce

PF 2021

Pour féliciter

VESELÉ VÁNOCE
A ŠTASTNÝ NOVÝ ROK
PŘEJE OBEC MIŘETICE

umf

USNESENÍ č. 19/6/2020

ze zasedání Zastupitelstva obce Měretice ze dne 23. 9. 2020

Zveřejněna je upravená verze dokumentu z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osobních údajů.

1. BERE NA VĚDOMÍ

- 1.1 přednesené diskuzní příspěvky
- 1.2 rozpočtové opatření č. 7/2020

2. SCHVALUJE

- 2.1 rozpočtové opatření č. 8/2020
- 2.2 jako příslušný orgán podle § 6 odst. 5 písm. e) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) v platném znění Zprávu o uplatňování Územního plánu Měretice za období 3/2016 – 5/2020
- 2.3 při opravě příjezdové cesty nechat zabetonovat nové kolíky na vjezdovou bránu u MŠ Měretice
- 2.4 příkazní smlouvu o zabezpečení přípravy žádosti o dotaci na projekt „Rekonstrukce místní komunikace v obci Měretice“ se společností ARTENDR s.r.o.

2.5 cenovou nabídku firmy INSTAV Hlinsko a.s. č. 148/2020 na akci “Víceúčelové hřiště Měretice” ve výši 5.785.156,- Kč včetně DPH

2.6 smlouvu o dílo od firmy INSTAV Hlinsko a.s. na akci “Víceúčelové hřiště Měretice” ve výši 5.785.156,- Kč včetně DPH

2.7 snížení ceny víceprací na schody u MŠ o 5 tis. Kč od firmy MB STAVBY Michal Boldi

3. DÁVÁ SOUHLAS

3.1 k zabetonování nových kolíků na vjezdovou bránu při opravě příjezdové cesty

4. NESCHVALUJE

4.1 odkup části komunikace 3. třídy/3437

4.2 prodloužení vodovodního řádu v Krupíně pro majitele nemovitostí ev. č. 2, č.p. 5, parc. č. 137/2

5. POVĚŘUJE

5.1 starostu k objednavce geodetického zaměření chodníků – část poz. parc.č. 936/15, 936/17, 936/5

5.2 starostu podpisem příkazní smlouvy o zabezpečení přípravy žádosti o dotaci na projekt „Rekonstrukce místní komunikace v obci Měretice“ se společností ARTENDR s.r.o.

5.3 starostu k podpisu smlouvy o dílo od firmy INSTAV Hlinsko a.s. na akci “Víceúčelové hřiště Měretice” ve výši 5.785.156,- Kč včetně DPH

5.4 starostu oslovením firem a výběrovým řízením na projekt zbudování obecních sociálních bytů v budově bývalé školy ve Švihově

USNESENÍ č. 20/7/2020

ze zasedání Zastupitelstva obce Měretice ze dne 16. 11. 2020

Zveřejněna je upravená verze dokumentu z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osobních údajů.

1. BERE NA VĚDOMÍ

- 1.1 přednesené diskuzní příspěvky
- 1.2 žádost o výměnu oken v bytě č. 4 v 3NP, Měretice č.p. 66
- 1.3 sdělení kontrolního výboru

2. SCHVALUJE

- 2.1 žádost o prodloužení nájmu Měretice č.p. 31 – smlouva se prodlužuje na 1 rok
- 2.2 obsah projektu s názvem „Přístavba a stavební úpravy společenského domu Měretice“ – Dachov č.p. 88, stavební parcela 89/2 a POZ. p.č. 904/5 a následné podání žádosti o finanční podporu na Ministerstvo pro místní rozvoj, 117/D8210 – Podpora obnovy rozvoje venkova, DT 117D8210E Rekonstrukce a přestavba veřejných budov

2.3 obsah projektu s názvem „Rekonstrukce místní komunikace Měretice“ a následné podání žádosti o finanční podporu na Ministerstvo pro místní rozvoj, konkrétně se jedná o podprogram 117D8210 – Podpora obnovy a rozvoje venkova, DT 117D8210A Podpora obnovy místních komunikací

2.4 smlouvu o podmínkách provedení stavby dle ust. § 1747, odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku, v platném znění – „Rekonstrukce silnice III/3437 Měretice – křižovatka III/35522 Včelákov PD“ a „Oprava silnice III/337 73 Měretice – Dřeveš“

2.5 cenovou nabídku firmy Elmont Měretice na výměnu vrchního vedení veřejného osvětlení Bošov za nabídkovou cenu 157.505,- Kč v. č. DPH

2.6 plán inventur

2.7 zřizovací listinu – změnu – sloučených příspěvkových organizací Základní škola a mateřská škola Měretice

3. NESCHVALUJE

3.1 žádost na finanční příspěvek – přípojka na obecní kanalizaci

3.2 návrh na rekonstrukci bývalé školy ve Švihově – projekt na sociální byty

4. POVĚŘUJE

4.1 starostu obce k podání písemného dotazu na Pardubický kraj ohledně opravy komunikace č. III./33777 – Měretice – Perk a komunikace č. II./337 – Švihov – Dubová

ZASTUPITELSTVO OBCE MĚŘETICE

USNESENÍ č. 21/8/2020

ze zasedání Zastupitelstva obce Měřetice ze dne 30. 11. 2020

Zveřejněna je upravená verze dokumentu z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osobních údajů.

1. BERE NA VĚDOMÍ

1.1 rozpočtové opatření č. 9., 10., 11. a 12

1.2 diskuzní příspěvky

2. SCHVALUJE

2.1 prodloužení nájemní smlouvy

pozemku č. 1/2015 + dodatek o smlouvě o nájmu pozemku na rok 2019

2.2 pronájem pozemku p. č. 1344/1 v k.ú. Švihov

2.3 zrušení žádosti o odkoupení pozemku p.č. 1374

3. POVĚŘUJE

3.1 starostu obce jednat s ŽP Hlinsko o součinnosti ve věci vypouštění a nakládání s odpadními vodami z rodinných domů Měřetice místní část Krupín č.p. 31 a č.p. 20

ZPRÁVY – INFORMACE – SDĚLENÍ

Upozornění

Z důvodu zimní údržby neparkujte na obecních komunikacích, jinak se nebude provádět zimní údržba.

Žádost

Žádáme spoluobčany, aby správně třídili odpady a ukládali je tam, kam patří. Prosíme spoluobčany, aby nesypali žhavý popel do kontejnerů.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA MĚŘETICE

Nikdo z nás si to nepřál a zase je to tady. Bohužel. Opět uzavřená škola, bez žáků, jejich křiku a smíchu, jen ticho... Dovolte mi, abych se ohlédla, jak toto „covidové“ období zasáhlo naši školu.

V březnu jsme si to zažili poprvé, vláda nařídila uzavřít školy ze dne na den. Dosud nevídaná mimořádná opatření změnila chod rodin od základů. Bez žádných zkušeností s výukou na dálku se nám povedlo během 14 dní za podpory a spolupráce rodičů vypracovat poměrně vyhovující systém, aby výuka pokračovala, žáci se vzdělávali a rodičům jsme alespoň trošičku ulevili. Zpočátku to bylo super, díky platformě Skype se děti mohly denně vídat na monitorech s paní učitelkou a svými spolužáky, všechno pokračovalo dál, ale když to trvalo měsíc, dva, venku už pomalu končilo jaro a mimořádná opatření ohledně pohybu a shromažďování osob se rozvolňovala, bylo to složitější a náročnější. Soustředění žáků klesalo, už to nebylo takové „wow“ a jak stále víc lidí používalo internet, spojení se sekalo, padalo a přerušovalo. I tak můžu říct s klidným svědomím, že jsme to zvládli, první vlnu rozhodně. I když na konci května došlo ke znovuotevření školy, docházelo do ní jen 5 žáků. Všichni ostatní dali přednost online výuce, než být ve škole s dvoumetrovými rozestupy a s rouškami. Společně jsme se mohli setkat na konci školního roku, kdy jsme po jednotlivých třídách předali vysvědčení a rozešli se na prázdniny.

Během prázdnin jsme obnovili vybavení tříd, pořídili nové lavice, židle, skříně a koberce. Na chodbách nainstalovali didaktické pomůcky do interaktivních koutků, aby si žáci měli s čím o přestávkách hrát.

Slavnostně jsme zahájili nový školní rok 2020/2021 v úterý 1. 9. 2020 v novém složení pedagogického sboru – učitelky: Mgr. Radka Dostálová a Mgr. Kristýna Zadrobílková, paní vychovatelka a zároveň asistentka Anna Drápalová a nová paní asistentka pedagoga Petra Kameníková. Za paní učitelku Váňovou, která se rozhodla odejít, nastoupila Mgr. Petra Volfová, třídní učitelka 1.ročníku. Paní učitelka Jehličková odešla do zaslouženého důchodu (patří Vám mé velké děkuji), přišel pan učitel Dostál, který učí přírodovědné předměty, výchovy a informatiku. Od května přibyla na naši školu nová paní školnice Jitka Vavřínová.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA MIŘETICE

I v tomto roce máme 3 třídy. 1.třída je samostatná, je to naše nejpočetnější třída, v které je 14 žáků a paní asistentka Kameníková, třídní učitelkou je Mgr. Petra Volfová. Druhou třídu tvoří spoj 2. a 3.ročníku a třídní učitelkou je Mgr. Radka Dostálová. Třetí spojená třída je ze žáků 4. a 5.ročníku, paní asistentky Drápalové, třídní učitelkou je Mgr. Kristýna Zadrobílková. Celkem máme 47 žáků. Navýšili jsme a rozdělili některé hodiny ve spojených třídách, abychom je mohli učit samostatně (např. hodiny anglického jazyka, přírodovědy nebo vlastivědy – po 1 hodině).

Září bylo na škole dobou opakování, zjišťování úrovně znalostí a oťukávání. Ze všech koutů a stran byla cítit dezinfekce, za chodu jsme řešili zpřísnění hygienických podmínek, odkládání roušek, střídání žáků a nakonec i nemíchání skupin. Se vším jsme si poradili a věřím, že všichni chápali naše pravidla, která zpočátku vypadala kostrbatě. I když jsme pro tento školní rok neotevřeli z výše uvedených důvodů žádný kroužek, na konci září jsme rozjeli kluby Čteme s radostí a Klub logických a deskových her. Stihli jsme projektový den ve škole na téma Včely, kdy k nám zavítal včelař „pan Včelka“ jak si ho děti samy nazvaly, a krásně jim přiblížil, jak to chodí ve světě včel, včetně názorných pomůcek, včelařských potřeb, úlu a medu.

Odpoledne jsme vyrazili na výlet se školní družinou do Touloupcových maštálí. Krátký okruh byl zajímavý zdoláváním terénu, přeskokováním potoků, chozením po kládách a lávkách, stavěním domečků, sbíráním a poznáváním hub, lesních plodů a stromů. Cílem bylo skalní bludiště, kterým by děti nejraději chodily pořád dokola. Počasí bylo naprosto úžasné a všichni jsme si turistický výlet užili.

Už v této době bylo znát napětí s blížící se změnou, která přišla s druhou vlnou. Když už jsme se mohli „vrhnout“ na novou učební látku, přišlo to znovu. Nechci psát o tom, co měl kdo udělat jinak, lépe a či je to chyba, že jsme zase doma. Všude se plány a nařízení mění během velmi krátkých intervalů. Podle manuálu MŠMT jsme se chystali na nový školní rok a všichni si jistě pamatujete, jak to dopadlo. Od 14. října je škola opět zavřená a probíhá už povinná distanční výuka, která je vedena online přes Microsoft Teams podle upraveného rozvrhu. Škola nakoupila nové ICT vybavení. Všichni učitelé prošli školením a museli se všechno naučit, postupně budeme využívat další a další možnosti, které právě Teams nabízejí. Většina z nás není počítačovými experty a všechno se musíme učit, proto děkuji všem za pochopení a podporu. Tento týden nás čekají první online rodičovské schůzky, abychom i rodiče seznámili s prostředím, ve kterém teď učíme.

Co říci závěrem? Naším velkým přáním je, aby tato Covidová etapa byla co nejdříve za námi a žáci byli zase ve škole, ve svých třídách, s kamarády a učiteli. Děkuji Vám, že všichni dodržujete nastavená pravidla, aby se děti do školy vrátily co nejdříve.

Přeji všem pevné zdraví a více šťastných chvil.

za ZŠ Miřetice

Mgr. Kristýna Zadrobílková, ředitelka školy

FOTO VÝZVA

Zajímá nás, co se děje ve všech částech naší obce. Zapojte se tedy i vy i do tvorby Miřetického oběžníku!

Opravuje se ve vaší místní části komunikace či kope kanalizace? Chtěli byste se pochlubit vaší vánoční výzdobou či krásně rozkvetlou zahradou? Vyfoťte to a zašlete fotografii na e-mailovou adresu: obec@miretice.cz. Do předmětu zprávy napište: foto do Oběžníku. Nezapomeňte u snímku uvést místo (tedy ve které části naší obce byla fotka pořízena) a také jejího autora.

Své fotografie můžete zasílat během celého roku a objeví se na stránkách Miřetického oběžníku.

ROZHOVOR S ŘEDITELEM PAMÁTNÍKU LIDICE/LEŽÁKY

Rozhovor s ředitelem Památníku Lidice/Ležáky plukovníkem Eduardem Stehlíkem

Rozhovor vznikl po pietním aktu na Ležákách, 24. 6. 2020. Pietní akt byl z důvodu protiepidemického opatření bez účasti veřejnosti. Přinášíme vám tedy alespoň několik fotografií z piety a rozhovor s ředitelem Památníku Lidice/Ležáky.

Jaký máte pocit z letošního pietního aktu, coby ředitel Památníku?

Pro mě je to opravdu nová situace, protože jsem tu byl na pietních aktech minimálně dvacetkrát, ale jako návštěvník, nebo jako člověk, který tu měl své válečné veterány. Dokonce jsem jednou, společně s lidickými, kladl věnec za Lidice. V té ředitelské pozici je to ale úplně něco jiného, nemáte čas si to užít. Člověk kouká, aby všechno klaplo, aby lidé stáli tam, kde mají stát, aby každý dělal to, co má. Za mě byl tento sevřený tvar příjemnější a pietnější.

V každém případě, Ležáky měly tu specifikum, že nejen že jsme řešili Ležáky a Lidice z pohledu epidemie covidu, ale že Ležáky byly 14. června, a znovu ještě 20. června, vyplaveny. Za celou dobu té corona virové krize zaměstnanci Památníku dali celé pietní území do takového pořádku, že by se dalo jít ze země. Shrabáno, posekáno, odvedli obrovský kus práce a vzápětí přišla povodeň. Přišlo mi to tak strašně nespravedlivé! A když se o týden situace znovu opakovala, říkal jsem si, že to snad už není ani možné. Byl jsem tu osobně v sobotu, obhlédnout situaci a moc mile mě překvapilo nejen na-

sazení místních lidí a lidí, co nabízeli pomoc, ale také pomoc lidí, kteří nabízeli finanční prostředky, abychom věc zvládli...

A kromě pár podmočených míst vidíme, že vše dopadlo dobře.

Připadaly v úvahu i jiné možnosti, například, že by se pieta posunula třeba na podzim, jako v Terezíně?

V žádném případě jsem o tom neuvažoval. Zatímco u Terezínské tryzny je větší prostor najít vhodné náhradní datum pro uskutečnění tryzny, tak jak Lidice, tak Ležáky mají přímou spojitost s červnem. Proto jsme o tom neuvažovali. Spíše jsme přemýšleli a byli jsme předběžně domluveni, že pokud by nastala opravdu nějaká velmi tvrdá a přísná opatření, položíme věnec jen za Obec Miřetice a za Památník Lidice-Ležáky, a to samé v Lidicích – květiny za obec a za přeživší, a tím by to skončilo. Postupem času, jak se situace vyjasňovala, jsme se rozhodli, v omezeném modu, piету uskutečnit. Nikdy jsme ale neuvažovali o změně, či přesunu termínu. I když k malému přesunu vlastně došlo. Původně měly být piety naplánované na 13. a 21. června. Když jsme ale už přistoupili k této omezené formě, dohodli jsme se, že piety uskutečníme přesně v ty dny, kdy došlo k tragédiím, tedy 10. a 24. června. A je v tom i kus symboliky, protože i před těmi 78 lety to byla středa, jako letos.

Co přiměje historika, plukovníka, ředitele odboru pro válečné veterány ministerstva obrany a pedagoga k tomu, aby se přihlásil do výběrového řízení na post ředitele Památníku Lidice/Ležáky?

Souhra náhod. Kdybyste se mě na tuhle otázku ptala před rokem, nenapadne mě, že tu budu sedět v civilu a že budu ředitelem Památníku. Nabídku na post ředitele jsem dostal v minulosti dvakrát. Poprvé po smrti první ředitelky Památníku paní inženýrky Marie Tělupilové, vynikající ženy, která odvedla obrovský kus práce. Tehdejší ministr kultury Pavel Dostál, protože věděl, že jsem v té době měl již jednu vydanou knížku o Lidicích, že jsem se podílel na přípravě stálých expozic, mi řekl, že by měl zájem, abych to místo převzal. Já to však odmítl,

ROZHOVOR S ŘEDITELEM PAMÁTNÍKU LIDICE/LEŽÁKY

chtěl jsem zůstat v armádě. A podruhé před čtyřmi lety, když končil pan ředitel Červenc, který udělal obrovský kus práce pro oba památníky, nabídla padla znovu, ale já jsem znovu opakoval, že chci zůstat v armádě. A nakonec se stalo to, co se stalo. Na konci minulého roku jsem armádu, ne úplně z vlastního rozhodnutí, opustil. Řekl jsem si, že si dám půl roku prázdniny, dopíšu habilitační práci, měl jsem i nabídku, že půjdu učit. A pak ve funkci skončila paní ředitelka, vzápětí se rozvířila nepříjemná věc okolo té kauzy a přeživší lidičtí mě poprosili, jestli bych jim nepomohl. Přiznám se, že nebylo mým cílem zastávat ředitelskou funkci, ale najednou mi přišlo, že bych jim ublížil, kdybych obec, která mi před čtrnácti lety udělila čestné občanství a která mě prosí o pomoc, odmítl.

Těšíte se veřejné oblibě, v Lidicích jste se již před lety stal čestným občanem. Bylo pro Vás i to jedním z faktorů, proč jste se chtěl ucházet o vedení Památníku?

Určitě. Hlavním momentem, proč jsem se přihlásil do výběrového řízení na post ředitele, bylo požádání lidičských o pomoc. To byla vyloženě prosba, proto jsem se rozhodl, že do toho půjdu. Také jsem jim ale říkal, že se sice můžu přihlásit, ale že výběrové řízení může dopadnout úplně jinak, protože spolu se mnou byli přihlášení ještě další čtyři velice silní uchazeči. Nakonec to dopadlo takhle a já se snažím co nejlépe sloužit jak Lidicím, tak Ležákům.

Je situace, ohledně národních kulturních památek, muzeí a objektů z válečné historie, dobrá?

Myslím, že v tomto pohledu doháníme standartní situaci v zahraničí. Určitě by mohla být lepší, protože, stejně jako další památkové a kulturní instituce, netrpí vojenské památky přemírou finančních prostředků. Ani Lidice ani Ležáky se netopí v penězích, platy zaměstnanců nejsou nijak přehnané a ten kádr, který tady je, který se stará o Lidice a o Ležáky, tvoří necelých dvacet lidí. Chvillemi si připadám, že jsme jako Ferda mravenec – práce všeho druhu. Já, kromě funkce ředitele, funguji

také jako historik, PR manažer a když na to přijde, stěhuji třeba i dezinfekce. Podle mého, z hlediska pohledu veřejnosti na tyto instituce došlo k opravdu výraznému posunu k lepšímu. Z hlediska finančních prostředků, které by institucím umožňovaly rozsáhlejší pedagogickou a vzdělávací činnost, jsou tam velké rezervy. Snažíme se situaci řešit i třeba sponzorskými dary, ale to pochopitelně nestačí.

Jak by se měla společnost a veřejnost, podle Vás, postavit ke vzrůstajícím antisemitským a nacionalistickým vlnám?

Šokuje mě to napříč dějinami dvacátého století, jak dochází ke zpochybňování opravdu základních pravd. Jak dochází k pokusům o přepisování dějin. Najednou si uvědomuji, jak nebezpečné to je z důvodu, že jsou lidé neinformováni a že je snadné zneužít neznalost k tomu, abyste vyvolali nenávist mezi lidmi. Abyste jim servírovali polopravdy. Na základě toho dochází v rámci společnosti, nebo mezi zeměmi, k neuvěřitelným věcem. Šest let jsem zodpovídal za péči o české válečné hroby v Rusku. Agrese vůči legionářům, vyvolaná opravdu dlouholetou propagandou, kdy vám Rusové tvrdí, že se legionáři podíleli na masakrech, při kterých byly zabity i děti a vy jim pak řeknete, že v té době byl nejbližší Čech osm set kilometrů daleko... Tam proti sobě stojí Rusové – Rusové bílí proti rudým, vraždili se navzájem, během občanské války se tam děla obrovská zvěrstva, ale to se vám nechce poslouchat. Musíte si najít někoho, na koho to hodíte.

Je neuvěřitelné, co se tu předvádí. A nejen v zahraničí, ale také u nás – věci, které vyvěřely třeba ohledně vlasovců. Tady dochází k úplnému fanatismu, jedni vystupují tak, jakoby ani vůbec neexistovali, druzí tvrdí, že Prahu osvobodili oni... Přitom to jsou historická fakta, u kterých lze říct: „Ano, stalo se to a to,“ a i když máme poměrně dost informací, pro lidi je to jako nepopsaná kniha. Neznalost elementárních historických fakt směřuje k tomu, že jsou lidé snadno manipulovatelní, snadno se s nimi dá pracovat (z hlediska vyvolávání vášní, nenávisti...). Cítím to jako velmi nebezpečnou věc.

Tím, že aktivně vystupujete v médiích a snažíte se vyvracet určité mýty nebo vysvětľujete nejasnosti z dob druhé světové války a Protektorátu, děláte v podstatě osvětu široké veřejnosti. Jak ale více přiblížit, nebo zpřístupnit dějiny těm nejmladším – žákům na základních školách?

Já jsem původní profesí vystudovaný učitel a po pedagogických praxích jsem zjistil, že to nechci dělat a zbaběle jsem zběhnul, a to i přes to, že jsem byl z učitelské rodiny. Teď se věnuji nejen přednášení na různých vysokých školách, ale také jezdím po besedách na středních školách. Na základní školy moc nejezdím, tam to není úplně, v těch nižších ročnících, efektivní.

ROZHOVOR S ŘEDITELEM PAMÁTNÍKU LIDICE/LEŽÁKY

Mně se osvědčila jedna věc – vyprávět příběhy. Samozřejmě chápu, že učitel nemá při hodině čas, že se musí řídit určitými osnovami, že má velmi omezený prostor, ale i tak si myslím, že se dá (alespoň jednou za pololetí) vyhradit jedna dvě hodiny, které by si učitel udělal podle svého a dětem by přiblížil třeba příběh někoho, kdo je z nejbližšího okolí. Například osud ženy nebo muže z pamětní desky, kolem které děti dennodenně chodí. V okamžiku, kdy přiřadíte jménům konkrétní tvář, přiřadíte věk, příběh, najednou vše vypadá jinak. Děti si pak třeba uvědomí, že i jejich vrstevníci vykonali hrdinské činy a že mnoho i mladších dětí položilo životy za republiku v odboji. V momentě, kdy dojde ke spojení příběhu s uvědoměním, kdy se děti přiblíží k osobám, si myslím, že to je ta cesta, kdy si k tématu začínají vytvářet bližší vztah. Přiznám se, že když s dětmi hovořím, někdy dokážou položit takový dotaz, nad kterým se člověk až zapotí. O generaci, která tu vyrůstá, vůbec nehovořím jako o generaci, kterou téma světové války nezajímá, oni jen neměli, kde se to dozvědět. Paradoxně neměli prostor, kde se to dozvědět, ani moji vrstevníci, a tak často narážím na neuvěřitelnou neznalost základních věcí i u lidí, kteří by měli být schopni si informace sehnat.

Před třemi měsíci mě syn donutil, abych si založil facebookovou stránku. Říkal mi: „Ty pořád vypravuješ nějaké příběhy a pořád o něčem mluvíš a stále nám ukazuješ nějaké fotky... Mluvil jsem o tom s kamarády, mohlo by je to zajímat.“

Šokoval mě velký zájem lidí o tyto věci a na druhou stranu mě šokovala elementární neznalost některých lidí o naprosto zásadních faktech.

Když se vrátíme zpět do Vašeho dětství, nemůžu se nezeptat, bivil Vás ve škole dějepis?

Začal mě bavit díky paní učitelce Veselé ze základní školy. Některé věci mě bavily, některé vůbec. Už tehdy mě bavily spíše moderní dějiny a pak ještě husité. Když jsem hovořil o tom, že učitelé mají málo času při hodinách a musejí se držet osnov, tak paní učitelka už o mně tehdy věděla, že mě baví vojenské dějiny, a v osmé třídě mě nechala udělat dvacet minut z hodiny, kdy jsem mohl vyprávět o tom, co mě zajímalo. A to bylo československé prvorepublikové opevnění. Mohl jsem dokonce promítnout pár diapozitivů, takže už na základní škole jsem dělal svým spolužákům malou přednášku.

Kromě toho, že jste historik, ředitel Památníku, pedagog, jste také spisovatel a publicista. Co je na psaní pro Vás nejprůtlačivější?

Tak, jak někdo má chuť a zajde si s kamarády večer sednout na pivo, já mám chuť si sednout a začít psát. Mám potřebu sdělovat to, co jsem se dozvěděl. Obzvlášť v situaci, kdy jsem začal někdy ve svých patnácti letech objíždět památníky a měl jsem to štěstí, že jsem hovořil

s tisíci lidmi, kteří sloužili v armádě ať už za první republiky, kteří bojovali na domácí či zahraniční frontě, kteří byli politickými vězni komunistického režimu nebo předtím vězni v nacistických koncentračních táborech. Pro mě bylo setkávání s těmito lidmi hodně obohacující. Hodně mě ovlivnilo. V řadě případů vím, že jejich svědectví se nikde neobjevila, že informace řekli jenom mně, že neexistují v žádné písemné formě. A já mám za potřebí hovořit o tom a tyto věci nějakým způsobem přibližovat. Kdysi jsem se paní Nešporové, přeživší z Lidic a setra letce Josefa Horáka, ptal: „Kde bereš tu sílu mluvit stále o své vyvražděné rodině, popravených rodičích?“ Odpověděla mi: „Dokud o nich mluvím, žiji.“ Možná to cítím podobně, dokud o těch lidech mluvím, nezapomene se na ně a možná, že se stanou těmi nesmrtelnými tak, jak jsem o tom mluvil ve svém projevu.

Jaká je Vaše vize ohledně Památníků do budoucna?

V Lidicích bude jedna věc, která je finančně náročná. Ke svému překvapení jsem zjistil, že nikdo nepočítal s tím, že velká část pietního území není v úplně dobrém stavu, dokonce na místech jednoho z nejstarších lidických statků i dalších domů jsou provizorní budovy, které byly postaveny v padesátých letech. Ty bych chtěl odstranit. Dá se to vyčistit, udělat lesopark, aby se pietní území zcelilo. Aby si lidé uvědomili, že pietní území není jen kousek vysekaného trávníku.

Dále bych chtěl pokračovat ve věcech, které se dříve dělaly; zahájit kurzy vzdělávání pro učitele, pokračovat ve výtvarných soutěžích, v mezinárodní dětské výtvarné výstavě. Chtěl bych, abychom vytvořili minimálně dvě publikace, chtěl bych, aby se vytvořil virtuální památník, aby každý obyvatel Lidic i Ležáků měl v aplikaci základní životopisná data a fotografii. Udělat jim v podstatě památník, na který se může podívat každý ve svém telefonu.

Plánů je hodně, ale půjdeme do toho, to dáme!

Děkuji za rozhovor.

(rozhovor vedla Dominika Podvolecká)

SDH MIŘETICE

Letošní rok je pro nás jako pro všechny ostatní velmi specifický. Nastalá situace odklonila naši práci trochu jiným směrem. Naší prioritou je práce s dětmi. Bohužel v jarním i podzimním období byla naše činnost pozastavena. Nejprve bylo zrušeno jarní kolo hry Plamen. Měli jsme našlápnuto k dobrému výsledku z podzimního braňáku a věřili jsme v dobré umístění. O to s větším elánem jsme se po prázdninách pustili do přípravy na nové soutěžní kolo. Ale i tentokrát jsme byli zastaveni téměř před startem. Podzimní kolo bylo přesunuto na jaro 2021.

I tak jsme v této nelehké době nezaháleli. Pomáhali jsme s distribucí ochranných zdravotnických pomůcek a odměnou nám byla udělena Stuha hejtmana Pardubického kraje. Zorganizovali jsme tradiční soutěž v požárním sportu „O pohár starosty obce“ a soutěž jednotlivců dospělých i dětí v TFA. V pohárové soutěži ženy obsadily 2. místo, muži 5. a 6. místo. V TFA se náš zástupce David Trojan umístil na 7. místě, a to ve velké konkurenci 30 závodníků. Malou „náplast“ za

zrušené jarní kolo byla pro naše mladé hasiče účast na těchto závodech. Utkali se s kamarády ze Včelákova. V požárním útoku vyhrálo naše družstvo mladších hasičů. Sezónu jsme tradičně zakončili účastí na závodech ve Veselí nad Lužnicí, kde nám ženám je souzeno 2. místo. Společně s našimi mladými hasiči jsme se zúčastnili charitativního běhu v Holetíně „Běžíme pro Evičku“. Zvládli jsme čtyřkilometrovou trať v náročném terénu a dokonce jsme obsadili i přední místa. Ve své věkové kategorii obsadili Jakub Rybenský 2. místo a Filip Rybenský 3. místo. S našim zásahovým vozidlem jsme se zúčastnili akce pro děti na hřišti v Miřeticích. I nadále plánujeme naše obvyklé aktivity.

S přihlédnutím k aktuální situaci se bude **19. 1. 2021 konat náš tradiční hasičský ples ve Švihově.**

Jménem členů dobrovolných hasičů v Miřeticích vám přeji poklidné prožití vánočních svátků, spokojenost a zdraví v novém roce.

za SDH Miřetice Ing. Irena Ježková

INZERCE

UHELNÉ SKLADY KYSI

Kysilková Jana

HLINSKO, Nádražní 1700

tel.: 469 312 886 po celý den 602 894 237

PRACOVNÍ DOBA: Po - Pá: 6.30 - 15.00

www.uhlihlinisko.cz

tradice - spolehlivost - vstřícnost

VÝHODNÉ CENY

- BRIKETY REKORD

- BÍLINSKÉ UHLÍ z Ledvic

pouze do vyprodání zásob

- Německé brikety REKORD velikost 5, 10, 15 cm

KOSTKA - OŘECH 1 - OŘECH 2

Dále nabízíme: černé uhlí, kovářské uhlí

UHELNÉ SKLADY KYSI

Kysilková Jana

www.uhlihlinisko.cz

HLINSKO, Nádražní 1700

tel.: 469 312 886 po celý den 602 894 237

Přejeme Vám
hodně zdraví, pohodu a klid
o svátcích vánočních
a šťastný vstup do nového roku

tradice - spolehlivost - vstřícnost

Vydává Obec Miřetice, povoleno Ministerstvem kultury evid.č. MK ČR E 20969

Připravila: Dominika Podvolecká

Grafická úprava a tisk: tiskárna Grafies, a.s. Hlinsko

Za podepsané články si zodpovídají autoři sami.

Všechny připomínky k oběžníku, nápady a náměty na články, které by mohly zajímat i další spoluobčany, zasílejte na kontaktní údaje obecního úřadu:

Telefon: 469 344 187, 469 319 292, 724 180 900, e-mail: obec@miretice.cz